

Yazım Kuralları ve Sayfa Düzeni

- Yazımda -özel durumlar dışında- Türk Dil Kurumu Yazım Kılavuzu esas alınır.
- Yazılar, A4 boyutunda kâğıda MS Word veya uyumlu programlarla yazılmalıdır. Yazı karakteri olarak Times New Roman kullanılmalıdır. Yazılar 12 punto ve 1.5 satır aralığıyla yazılmalı, sayfalar numaralandırılmalıdır.
- Özel yazı karakterleri kullanılmamalı, transkripsiyon işaretleri varsa editörlük yapılabilecek şekilde belirtilmelidir.
- Bölüm başlığı içerikle uyumlu olup **koyu** harflerle yazılmalı ve 10 sözcüğü geçmemelidir.
- Yazarın adı, soyadı **koyu** harflerle; unvanı, görev yaptığı kurum ve e-posta adresi ise dipnotta normal harflerle yazılmalıdır.
- Başlıklar **koyu** harflerle yazılmalıdır. Uzun yazılarda ara başlıkların kullanılması okuyucu açısından yararlıdır. Ana başlıkların 1., 2., ara başlıkların 1.1., 1.2., 2.1., 2.2 şeklinde numaralandırılması tavsiye edilir. Ana ve ara başlıkların tümü (ana bölümler, kaynaklar ve ekler) **koyu** harflerle yazılmalıdır.
- Metinde yer alan fotoğraf, şekil ve grafikler numaralandırılarak hemen altına alt yazısı ve kaynağı belirtilmelidir.
- Metin içindeki vurgulanması gereken ifadeler, “tırnak içinde” gösterilir, *eğik* veya **koyu** karakter kullanılmaz. Hem “tırnak içinde” hem *eğik* veya hem **koyu** hem *eğik* yazmak gibi çifte vurgulama yapılmaz.
- Doğrudan alıntılar “tırnak içinde” verilir. Alıntılar 4 satırdan uzun olduğunda, bloklama yöntemi kullanılır. Paragraf girintileri sekme komutuyla yapılır; blok alıntılarsa iki sekme içeriden yazılır. Blok alıntılarda yazı karakterinin boyutu değiştirilmez; 12 punto ile yazılır.
- Kullanılacak görsel ve işitsel malzemeler yüksek çözünürlükte ve baskı kalitesine uygun olmalıdır.

Kaynak Gösterimi

- Dipnot ve kaynakların yazımı konusunda, yöntem bakımından kendi içinde tutarlılık şarttır. Uzun yapıt (kitap, dergi, gazete vb.) adları *eğik*, kısa yapıt (makale, öykü, şiir vb.) adları ise “tırnak içinde” yazılır. Ayrıca dipnotların yalnızca metne alınamayan ek bilgiler için kullanılması önerilir.
- Metin içindeki atıflarda, yazarın soyadı, yapıtın yayın yılı ve sayfa numarası olmak üzere parantez içinde şu şekilde yazılır: (Köprülü 1932:120), (Moran 1994: 130), (Aslanapa 1987: 25), (Arık 2007: 30). Cümle içinde yazarın adı geçmiş ise parantez içinde tekrarlanmasına gerek yoktur. Örneğin: Fuat Köprülü'nün eserinde bahsettiği gibi (1932:120).
- Birden fazla yazarlı yayınlarda isimler metin içinde şu şekilde gösterilir: (Jameson ve Habermas 1990:56).
- Bir yazarın aynı yılda yayımlanmış birden fazla yayını (1980a, 1980b) şeklinde gösterilir.
- Bir yapıtın derleyeni, çevireni, yayıma hazırlayanı, editörü varsa künyede mutlaka gösterilmelidir.
- Elektronik ortamdaki metinlerin kaynak olarak gösterilmesinde, yazarı, başlığı ve yayım tarihi belirtilmiş olanlar kullanılır. Ayrıca künye bilgilerinde parantez içinde erişim tarihi belirtilmelidir.
- Ulaşılabilir kaynaklarda ikincil kaynak kullanımından kaçınılmalıdır.
- Atıf yapılmayan çalışmalara Kaynaklar kısmında kesinlikle yer verilmemelidir.
- Kaynaklar metnin sonunda, yazarların soyadına göre alfabetik olarak aşağıdaki şekilde yazılmalı; eserin yayınevi ve makalelerin sayfa aralıkları belirtilmelidir.

Ergin, Muharrem (1991). *Dede Korkut Kitabı*, Ankara: TDK Yayınları.

Deniz, Bekir (1987). “Sındırgı (Balıkesir) Yöresi Yağcıbedir Halıları”, *Erdem* 28, s. 111-124.

Jameson, Fredric ve Jürgen Habermas, Jean François Lyotard (1990). *Postmodernizm*, Haz. Necmi Zeka, Çev. Güleğül Naliş ve Dumlul Sabuncuoğlu, Deniz Erksan, İstanbul: Kıyı Yayınları.

Gümüş, Semih (Ocak2014). “Tarihin Rüyasını Gören Yazar: İhsan Oktay Anar”, (Erişimtarihi:2 Şubat 2014 [http://www.milliyetsanat.com/ kitap/kapak-konusu/tarihin-ruyasini-goren-yazar-ihsan-oktay-anar/336](http://www.milliyetsanat.com/kitap/kapak-konusu/tarihin-ruyasini-goren-yazar-ihsan-oktay-anar/336)).

Taşpınar, Ahmet Hamdi (1969). *Edebiyat Üzerine Makaleler*, Haz. Zeynep Kerman, İstanbul: Dergâh Yayınları.

Ayvazoğlu, Beşir (2012). “Peyami Safa’nın Hareket Yazıları”, *Erdem* 62, s.1-16.

Moran, Berna (1994). “Bilge Karasu’nun Kılavuz’u”, *Türk Romanına Eleştirel Bir Bakış III*, İstanbul: İletişim Yayınları, s. 119-134.

Aslanapa, Oktay (1987). *Türk Halı Sanatının Bin Yılı*, İstanbul: Eren Yayıncılık.

Kortantamer, Tunca (1999). “Gül Kasidesi”, *Osmanlı Divan Şiiri Üzerine Makaleler*, Haz. M. Kalpaklı, İstanbul: Yapı Kredi Yayınları.

Tanpınar, Ahmet Hamdi (2009a). *Aydaki Kadın*, İstanbul: Dergâh Yayınları.

_____ (2009b). *Bütün Şiirleri*, Haz. İnci Enginün, İstanbul:Dergah Yayınları.

Şeker, Mehmet (1991). “Tunus’taki Cami ve Türbelerde Bilinmeyen Türkçe Kitabeler”, *Vakıflar Dergisi* XXII, s.421-428.

Andrews, Walter G. (2004), ”Stepping Aside: Ottoman Literature in Modern Turkey”, *Journal of Turkish Literature* 1, s.9-32.